

F. t. l. om næringsbrev til fødevarerbutikker

Til § 11

Der foreslås i § 11 en frakendelsesbestemmelse, som er opbygget efter samme principper som straffelovens almindelige rettigheidsfrakendelsesregel i § 79. Bestemmelsen har imidlertid et videre anvendelsesområde end straffelovens § 79. Der stilles bl.a. ikke det strenge krav om nærliggende risiko for misbrug af hvervet, som det er tilfældet i straffelovens § 79, ligesom bestemmelsen finder anvendelse på juridiske personer. En tilsvarende bestemmelse findes i miljøbeskyttelseslovens § 110 b.

Bestemmelsen finder anvendelse på næringsbrevindehaverens virksomhed ved detailsalg af fødevarer, jf. § 1, stk. 1.

Det foreslås efter *stk. 1*, at retten til at udøve virksomhed i henhold til denne lov kan frakendes en person eller et selskab m.v. (juridiske personer) ved dom for strafbart forhold, hvis den tiltalte gentagne gange eller under i øvrigt skærpende omstændigheder væsentligt har overtrådt lovgivningen vedrørende skat og afgifter, fødevarer, arbejdsmiljøforhold eller brandsikkerhed. Frakendelsen kan begrænses til et enkelt forretningssted.

De i § 7 indeholdte oplysninger om væsentlige overtrædelser vil kunne danne grundlag for frakendelse. Det forudsættes i bestemmelsen, at de pågældende lovgivninger gentagne gange eller under i øvrigt skærpende omstændigheder væsentligt er overtrådt.

Hensigten er at kunne frakende retten til at drive næring i de tilfælde, hvor der er foregået systematiske overtrædelser af de love, som skal overholdes ved driften af en fødevarerbutik.

Skærpende omstændigheder kan f.eks. foreligge, hvis indehaveren af næringsbrevet for vindings skyld har overtrådt lovgivningen, eller hvis indehaveren to eller flere gange kort tid efter hinanden har overtrådt lovgivningen.

Det er en forudsætning for bestemmelsens anvendelighed, at frakendelsen sker i forbindelse med idømmelse af straf for væsentlig overtrædelse af de i § 7, stk. 1, nævnte lovgivninger. Under straffesagen vil der skulle nedlægges påstand om straf for overtrædelse af særlovgivningen og frakendelse af retten til at udøve virksomhed i henhold til loven.

Det er således en forudsætning for bestemmelsens anvendelighed, at den pågældende dømmes for strafbart forhold. Der forudsættes imidlertid ikke idømt straf af en bestemt størrelse, for at frakendelse kan ske.

Domstolen kan ved dens vurdering af, om frakendelse skal ske lade forseelsernes hyppighed, grovhed, varighed, sundhedsrisici samt de regelsæt, der er over-

trådt indgå. Det vil dog altid være overladt til rettens skøn, hvorvidt frakendelse i det konkrete tilfælde skal ske. I dette skøn vil bl.a. indgå det almindelige proportionalitetsprincip, hvorefter overtrædelsernes art og den tidsperiode, inden for hvilken de begås, skal stå i rimeligt forhold til den sanktion, der kan komme på tale. Endvidere må virksomhedens størrelse og karakter indgå i vurderingen.

Det foreslås i *stk. 2*, at der efter samme regel som i *stk. 1* kan ske frakendelse af retten til at være stifter af, direktør for eller medlem af bestyrelsen i et selskab med begrænset ansvar, et selskab, en forening eller en fond, der driver virksomhed omfattet af denne lov. I modsat fald ville en frakendt person eksempelvis blot kunne fortsætte virksomheden som direktør i sit eget anpartsselskab.

Bestemmelsen omfatter alle selskaber med begrænset ansvar, hvoraf særligt aktieselskaber og anpartselskaber har betydning; men den gælder også andre selskaber og foreninger, uanset under hvilken form de drives. Som eksempel på sådanne selskaber kan nævnes andelselskaber. Bestemmelsen omfatter endvidere fonde.

Det, der kan frakendes, er retten til at være stifter, direktør eller bestyrelsesmedlem. Derimod kan retten til på anden måde at have bestemmende indflydelse ikke frakendes. Der er ikke tale om et almindeligt næringsforbud, men kun retten til at drive virksomhed i henhold til denne lov, dvs. være i en fødevarer virksomheds øverste ansvarlige ledelse eller være stifter heraf. Personen vil kunne være almindelig ansat i en fødevarer virksomhed og vil kunne være i ledelse i andre selskaber, som ikke driver fødevarer virksomhed.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 7, stk. 3, fører Erhvervs- og Selskabsstyrelsen et register over personer og selskaber m.v. (juridiske personer), der er frakendt retten efter *stk. 2* og *3*. Registret er ikke offentligt tilgængeligt.

Frakendelsen sker i henhold til *stk. 3* på tid fra 1-5 år regnet fra endelig dom.

Det foreslås i *stk. 4*, at retten under behandlingen af de i *stk. 1* og *2* nævnte sager ved kendelse kan udelukke personen eller selskabet fra at udøve virksomheden, indtil sagen er endeligt afgjort. Det kan endvidere ved dommen i sagen bestemmes, at anke ikke har opsættende virkning. Bestemmelsen sigter til sager, hvor forholdet er så groft og åbenbart, at der - ligeledes af hensyn til de reale grunde, der ligger bag bestemmelsen - bør rejses krav om midlertidig frakendelse med henblik på at hindre den sigtede eller tiltalte i fortsat erhvervsudøvelse eller i at påbegynde ny virksomhed med deraf følgende risiko for yderligere misbrug. Det